

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 45, 2013

Nummer 45, 2013

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2013:5470](#) 19-11-2013

Oud-vennoot vof Intermezzo Italiaans Restaurant / oud-bestuurder Culinex B.V.

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2013:6455](#) 20-11-2013

Servatius/X

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Estra B.V./Belgische N.V.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Servatius/X

Interne bestuurdersaansprakelijkheid van de directeur van een woningstichting voor de schade die de woningstichting lijdt in verband met een groot bouwproject, dat is gestart onder verantwoordelijkheid van de directeur. De directeur heeft zijn taak onbehoorlijk vervuld (art. 2:9 BW) waarvan hem een ernstig verwijt kan worden gemaakt. De directeur is in beginsel aansprakelijk voor de schade

Servatius stelt dat X tekort is geschoten in de hem opgedragen bestuurlijke taak. De wijze waarop X het Campusproject heeft opgezet, voorbereid en getracht te realiseren, is onzorgvuldig en (zeer) weinig professioneel geweest en daarvan kan X een ernstig verwijt worden gemaakt, aldus Servatius. Servatius houdt X daarom op grond van artikel 2:9 BW aansprakelijk voor de schade die zij stelt te lijden door de noodzakelijke stopzetting van het Campusproject.

X beroept zich erop dat aan hem finale kwijting is verleend in de beëindigingsovereenkomst die partijen sloten. Volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad geldt als uitgangspunt de zogenaamde Haviltex-maatstaf. De rechtbank ziet in dit geval geen reden om zuiver op basis van de gekozen woorden als uitgangspunt te nemen dat Servatius met een bepaling in de overeenkomst aan X finale kwijting heeft verleend voor alle mogelijke vorderingen die zij op hem zou kunnen hebben, uit welke hoofde dan ook.

De rechtbank acht het feit dat aan X over de jaren tot en met 2007 jaarlijks decharge is verleend in deze niet van belang, omdat de rechtbank van oordeel is dat de gedragingen waarvoor aansprakelijkheid kan worden aangenomen dateren van na 2007.

Servatius baseert haar vordering op X op artikel 2:9 BW en maakt X een aantal afzonderlijke verwijten. Die verwijten zien kort gezegd op de wijze waarop X het Campusproject heeft opgezet, voorbereid en getracht te realiseren. Een belangrijk verwijt dat Servatius X maakt, is dat hij het Campusproject heeft opgezet op een wijze die in strijd was met de voorwaarden die de minister daaraan had gesteld. De rechtbank is van oordeel dat X geen betalingsgaranties

had mogen afgeven en geen groen licht aan de aannemers had mogen geven om de bouw te beginnen, alvorens ervoor zorg te dragen dat het project was opgezet conform de aanwijzing van de minister en conform de voorwaarden die de RvT had gesteld, althans op een zodanige wijze dat de financiële betrokkenheid van Servatius bij het commerciële deel van het project beperkt zou zijn en de financiële risico's voor Servatius voldoende zouden zijn afgedekt. X heeft naar het oordeel van de rechtbank gehandeld op een wijze die in strijd is met hetgeen in redelijkheid mag worden verwacht van een bestuurder die op zijn taak is berekend en deze nauwgezet vervult. Hij heeft, door aldus te handelen, zijn taak onbehoorlijk vervuld, waarvan hem een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Derhalve is sprake van een schending van het bepaalde in artikel 2:9 BW en is X in beginsel aansprakelijk voor alle schadelijke gevolgen daarvan.

De normen die de directeur heeft overtreden, beogen een bescherming van de woningstichting tegen te grote financiële risico's. Nu dit risico zich heeft verwezenlijkt, is de schade in beginsel als een gevolg van zijn onbehoorlijk bestuur aan de directeur toe te rekenen. Dat de schade zich eerst heeft gemanifesteerd na de beslissing van de woningstichting (genomen na het vertrek van de directeur) om het project te stoppen, doorbreekt die causaliteit niet. De woningstichting heeft deze beslissing in redelijkheid kunnen nemen. Van alle schadeposten is in elk geval een bedrag van ruim € 10 miljoen toewijsbaar. Over de vraag of ook de overige schadeposten hun oorzaak vinden in het onbehoorlijk handelen van de directeur, zal nog debat tussen partijen moeten plaatsvinden.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 20-11-2013

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2013:6455

Zaaknummer: 246869 / HA ZA 12-433

Wetsartikelen: 2:9 BW

RECHTSPRAAK

Oud-vennoot vof Intermezzo Italiaans Restaurant / oud-bestuurder Culinex B.V.

In de onderhavige procedure staat de vraag centraal of een oud-vennoot van een opgeheven vof uit hoofde van wanprestatie dan wel onrechtmatige daad een vordering kan instellen jegens de oud-bestuurder van een ontbonden vennootschap. Dit is niet het geval

In augustus 2000 heeft Culinex B.V. (hierna: Culinex) een Italiaans restaurant overgenomen van vof 'Intermezzo Italiaans Restaurant' (hierna: de vof). X was ten tijde van het sluiten van de voornoemde overeenkomst procuratiehouder met volledige volmacht van Culinex. Zijn echtgenote was bestuurder en tevens enig aandeelhouder van Culinex. Y en een derde waren de vennoten in de vof. Van de tussen partijen overeengekomen koopprijs is een groot gedeelte onbetaald gebleven.

De vof is met ingang van 1 oktober 2004 opgeheven. Bij besluit van 1 januari 2009 van de algemene vergadering van Culinex is die vennootschap ontbonden bij gebrek aan baten. Op dat moment was X bestuurder van Culinex.

Y heeft in eerste aanleg gevorderd dat X zou worden veroordeeld om aan hem te betalen een bedrag van € 113.234,35. Y heeft zijn vordering primair gebaseerd op wanprestatie en subsidiair op onrechtmatige daad.

Ten aanzien van de subsidiaire grondslag van Y – dat X een onrechtmatige daad heeft gepleegd door als bestuurder van Culinex die vennootschap op te heffen zonder Y daarvan in kennis te stellen en door opbrengsten uit Culinex door te sluizen naar zijn privévermogen of dat van zijn echtgenote – overweegt het hof als volgt. Voor zover al kan worden geoordeeld dat X onrechtmatig heeft gehandeld door te handelen zoals Y heeft gesteld, kunnen die handelingen slechts als onrechtmatig ten opzichte van de opgeheven vof gelden. Deze (eventuele) vordering kan dan ook niet worden ingesteld door Y als privépersoon.

Voor zover Y heeft willen stellen dat X onrechtmatig jegens hem persoonlijk heeft gehandeld, geldt dat Y, gelet op het feit dat de overeenkomst is gesloten tussen Culinex en de vof niet of

in elk geval niet voldoende feitelijke handelingen heeft omschreven die jegens hem in persoon onrechtmatig zijn.

Met betrekking tot de primaire grondslag van Y, dat X jegens hem wanprestatie heeft gepleegd, overweegt het hof dat X geen contractspartij was bij de overeenkomst. Om die reden kan de vordering van Y niet op die grondslag worden toegewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-11-2013

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2013:5470

Zaaknummer: HD 200.115.386/01

Wetsartikelen: 2:19 BW, 6:162 BW en 3:74 BW

RECHTSPRAAK

Estra B.V./Belgische N.V.

Artikel 81 lid 1 RO. Kort geding. Belgische N.V. rechtsgeldig vertegenwoordigd? Schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid?

De onderhavige zaak betreft de vraag of een vennootschap op grond van het toepasselijke Belgische recht bij het sluiten van één of meer overeenkomsten rechtsgeldig is vertegenwoordigd door haar bestuurder, in het bijzonder of op het ontbreken van vertegenwoordigingsbevoegdheid jegens derden een beroep kan worden gedaan. Estra B.V. heeft in een kort geding-procedure gevorderd dat de Belgische N.V. wordt veroordeeld tot het leveren van aluminiumprofielen op grond van tussen partijen gesloten raamovereenkomsten. De Belgische N.V. heeft zich onder meer op het standpunt gesteld dat de overeenkomsten niet rechtsgeldig zijn aangegaan omdat X daartoe, gezien de wettelijke en statutaire bepalingen terzake, niet bevoegd was. De voorzieningenrechter heeft de vordering van Estra grotendeels toegewezen. Het hof heeft de vordering van Estra alsnog afgewezen. Volgens het hof is niet aannemelijk geworden dat X bevoegd was om de Belgische N.V. te vertegenwoordigen terwijl Estra evenmin een beroep toekomt op de schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid van X. Estra heeft beroep in cassatie ingesteld. Volgens A-G Vlas komt de zaak in aanmerking voor toepassing van artikel 81 lid 1 RO, zodat met een verkorte conclusie wordt volstaan. Het eerste onderdeel, dat klaagt over schending door het hof van artikel 25 Rv., faalt volgens de A-G bij gebrek aan feitelijke grondslag. Het hof heeft de stelling van Estra in voldoende mate betrokken bij de beoordeling van de vraag of sprake is van een schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid van X die tegen derden kan worden ingeroepen. De uitleg die het hof aan de gedingstukken heeft gegeven, is voorts niet onbegrijpelijk. Tot een nadere motivering was het hof niet gehouden, te meer omdat het een kort geding-procedure betreft. Onderdeel II bouwt voort op de voorgaande klacht en deelt het lot daarvan. De Hoge Raad oordeelt als volgt. De in het middel aangevoerde klachten kunnen niet tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien artikel 81 lid 1 RO, geen nadere motivering nu de klachten niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: